

Vzpomínka na Ing. Stanislava Pavlíka

Koncem března před svými sedmdesátinami po krátké nemoci odešel z našeho kruhu člen ekonomické komise OLH ČAZV Ing. Stanislav Pavlík.

Pocházel z Kroměřížska, poslední bydliště měl v Krnově. Znali jsme se od roku 1957 ze střední lesnické technické školy v Hranicích na Mor. Pak pokračoval na lesnické fakultě VŠZ v Brně a po jejím ukončení nastoupil do lesnického provozu, který mu byl vždy nejbližší.

Nejprve začal na polesí Stará Ves, pak byl polesným ve Valšovském dole na LZ Janovice, odkud byl přeložen na ústředí LZ, kde se postupně vypracoval až na hlavního inženýra. Poté byl ředitelem lesního závodu Karlovice ve Sl. Odtud byl jmenován v roce 1982 do funkce hlavního inženýra státního podniku Severomoravské státní lesy v Krnově. Před koncem osmdesátých let byl jmenován jeho ředitelem.

Po revolučních událostech pracoval jako ekonom na LZ Město Albrechtice a následně po transformaci u společnosti Tilia, a.s. Poté přešel na odbor inspekce životního prostředí v Krnově, odkud odešel do důchodu. Byl také předsedou okresního mysliveckého spolku v Bruntále.

Standa Pavlík byl známým a oblíbeným člověkem, zejména v lesnické i myslivecké veřejnosti - pro svoji odbornost a bezprostřední přátelský přístup ke každému.

Dlouhá léta dělal odborného lesního hospodáře, také pro obec na Osoblažsku a v tom pokračoval i v důchodu, kdy nakonec si v tom kraji koupil chalupu a také se tam pokoušel, kromě sadaření i o pěstování vína - se střídavými úspěchy.

Řadu let se zúčastňoval se svým synem, také lesníkem, jednání ekonomické komise OLH ČAZV a nejedno jednání osvěžil svými peprnými výroky, a často také obohatil diskusi o podnětné připomínky a návrhy.

K jeho největším zásluhám z období vrcholu jeho odborné lesnické kariéry, kdy pracoval jako hlavní inženýr a zástupce ředitele státního podniku Severomoravské státní lesy, patří to, že spolu s vedením celého podniku nese zásluhu za řešení celé řady lesopolitických otázek a řešení rozvoje lesů v jednotlivých okresech podniku a dalších následujících problematik:

- pragmatické i ekonomicky únosné zvládnutí probíhající destrukce lesních porostů poškozených průmyslovými imisemi v oblasti Beskyd i Jeseníků v osmdesátých letech,
- velmi se angažoval o to, aby defoliací jehličí značně poškozené odumírající stromy byly včas zpracovány a ekonomicky zhodnoceny, a následně hlavně o to, aby postižené porosty byly včas obnoveny a podařilo se současně zpestřit i jejich novou druhovou skladbu o jedli, buk a klen,
- podporoval zvyšování podílů přirozené obnovy lesních porostů a racionalizaci a zvýšení efektivnosti pěstební činnosti,
- nerazil cestu v obnově porostů pomocí náhradních dřevin a to smrku pichlavého a břízy, jak to bylo v té době doporučováno,
- realizoval náročný projekt pokusu o snížení nadměrné kyselosti imisemi překyselených lesních půd a to leteckou aplikací granulovaného vápence s vysokým podílem hořčíku na konkrétní vyznačené po imisích vytěžené plochy a to dle výsledků laboratorních rozborů odebraných vzorků lesních půd,
- důsledným lesnickým přístupem a opatřeními ochrany lesa výraznou měrou přispěl k tomu, že imisemi oslabené porosty nepřerostly v kůrovcovou kalamitu,
- výraznou měrou se podílel na zpřístupnění lesních porostů a budování lesní infrastruktury lesních cest a svážnic a zdolání řady živelných kalamit v podniku,
- podílel se na tvorbě a realizaci koncepcí podniku a lesních závodů a řady rozvojových programů jako lesních školek, k lesním porostům šetrnější mechanizace, pojízdných odvětvovacích souprav, hydraulických rukou, modernizace manipulačních skladů - a to s vysokou náročností na stavební závody, závod lesní techniky, technickou kancelář a další; podporoval také rozvoj bažantnictví v podniku,

- v kvalitních lesních dělnících a zaměstnancích lesních závodů a v péči o ně a spolupráci s nimi, jejich stabilizaci, viděl rozhodující sílu a základ pro úspěšné fungování lesního provozu a hospodaření i pěstování lesa,
- spolupůsobil při zakládání a chodu vědeckovýzkumného sdružení s VŠZ v Brně a prof. Křístkem v měření imisí, komplexním rozboru lesních půd v imisemi postižených oblastech, spoluorganizování vědeckých konferencí za účasti vedení podniků – největších znečišťovatelů/producentů imisí a hledání cest k nápravě; v rámci tohoto programu byla založena výzkumná stanice na Bílém kříži v Beskydech, podílel se také na výpomocích podniku při odstraňování živelných kalamit v Jihočeském a Plzeňském kraji,
- také se aktivně podílel na spolupráci s lesníky ze státních lesů Saska, RLDP Katovice, Slovenska, zejména pak Středoslovenských lesů B. Bystrica, a vzájemné výměně zkušeností, u inspekce životního prostředí, kde pracoval do svého odchodu do důchodu, si pak velmi cenili jeho provozních životních zkušeností a zvláště toho, že všechny problémy řešil s provozním nadhledem a hlavně s rozvahou a chladnou hlavou.

Tento výčet jeho zásluh není jistě vyčerpávající, vrchol jeho odborné kariéry hlavně charakterizuje dobu, kdy lesy ještě tzv. šuměly, kdy lesní hospodářství řídili odborně a profesně zdatní odborníci. Je jistě namístě na tu dobu nostalgicky při této vzpomínce na Standu Pavlíka zavzpomínat. Doba, kdy lesnický stav nebyl odsouzen do pozice mlčící většiny. Člověk, který svoji práci dělal dobře, se nemusel bát o práci. Lesnický stav měl svůj zvuk, nebyl rozdělen na samostatnou správu lesa a výkon služeb, což se odrazilo po transformaci i ve zhoršení mezilidských a profesních vztahů mezi lesními odborníky, často spolužáky, když jedni skončili u správy lesa a druzí skončili u lesnických firem dodavatelů prací. Obecně lesník byl většinou chápán, jako komplexní lesník a ne jen buď zpracovatel projektů a zadání nebo jen pouhý vykonavatel obchodní smlouvy. Povolání lesníka přecházelo často rodově přes několik generací a lesník a polesný znamenal pojem. V místě, kde sloužil a bydlel na hájence a lesovně zpravidla celý svůj život a tak věděl bezprostředně o všem, co se v lese v jeho správě děje, protože ho měl tzv. za barákem a znal také dobře historii jemu svěřených lesních porostů. A lesy byly chápány komplexně i s tou pokorou k nim a také na tom nebyly špatně. Možná je to vše trest a daň za to, že jsme po revoluci opustili kořeny tradiční konzervativní správy a obhospodařování lesů, u kterých setrvala převážná většina velkých soukromých vlastníků lesů i většina lesních majetků měst a obcí u nás i v Evropě. Přesto je nezbytné vzpomenout, že na druhé straně i v té předrevoluční době byly věci, které jaksi také nebyly vůbec normální a velmi vadily i nám lesníkům.

Naposled jsme se se Standou viděli na podzim na Šumavě v Národním parku a tam mi říkal - nemohu se na ten stav dívat. Jeho srdce lesníka tím stavem, který jsme na Šumavě viděli, i stavem po transformaci státních lesů velmi trpělo. To pociťoval zejména u inspekce, když viděl jak obtížně a dlouho se mezi správcem lesa a dodavatelem prací hledá odpovědnost za ochranu lesa a co se při tom popíše různých papírů.

Pamatovali jsme si ho s jeho úsměvem, podtrženým krásným plnovousem, na kterém každý rok zanechávaly postupně své bílé stopy zřejmě, řečeno lesnickým termínem - jarní přímrazky.

Byl dobrý manžel, otec a dědeček, byl také dobrý parťák, kamarád, do každého počasí, přítel, dobrý myslivec, který zvěř spíše velmi šetřil. Hlavně byl oceňován jako vynikající profesní odborník v řízení lesního hospodářství. A především to byl dobrý a slušný člověk. Tak si jej prosím uchovejme v naší vzpomínce členů ekonomické komise OLH ČAZV i lesnické veřejnosti.

Čest jeho památce.

